א מיי' פ"ג מהל' טוען ונטען הל"ב ופ"ג מהלכות מוכל ומזיק הלכה ט ו' ופ"ח מהל' ערכין הל"ד ופ"ל מהל' שקלים הלכה ג ד ג ד ופ"ל מהל' נערה בתולה הל"ג ופ"ג שם הל"ח טוש"ע חו"מ סי' פע' סעי' מב וסי' פח סעי' ג ופ"ל סעי' ג ופ"ל סעי' ג ופ"ל

זוזא מאכא. שנפסחה עורמו: **ולא הוה שקיל ליה.** כלומר לא היה ניקח בעיר להוציאה לא היה הדיוט שקול ושוה לו כלום: **הא מני למ"ד לי.** [ג] הא' וכולם הא תנא ליה: **משום חומס ומוליא שם רע אינטריכא ליה.** למיתני הא' וכולם בשקל הקודם משום דריסת לא תגע שקל הקודם ומיהו פשיטא לן בגיזל כולהו דסלעים גיזהו דהא בפדיון הבן כתיב (במדבר ג) חמשת סלעים שקלים בשקל הקודש ובעבד כתיב (שמות כא) שלשים שקלים יתן (בעל השור) לאדוניו ובמפתה כתיב (שם כב) כפף יקשול מאד נחומס ומוליא שם רע לא כתיב שקל וסד"ל [ה] דתנא דריסת במנה לורי כל חד וחד כי דייקי קמאי דהיכא דכתיב שקלים יהיב שקלים לורים והיכא דלא כתיב שקלים ליתיב דיעבי לורים קמ"ל סיפא כולם בשקל הקודם למילף ילפי מהדדי בכסף קלוב מכסף קלוב כדכתי מאי דלעיל [ב:]. **לית ספרים** (ג) דכתוב הכי אלו כולהו בני פדייה גינהו וקפריך אמתניתין דנקט לשון פדייה בכולהו דקתני וכולן נפדין והא לא שייכא לשון פדייה אלא בבכור תני כל הנפדין נפדין בכסף ושוה כסף כל הנפדין כגון בכור אדם והקדשות (ד) ומעשר: **מעשר שני אינו נפדה אלא בכסף ופירות טעונין שפיר דמי: והרעיון.** לקוטת עולת ראייה הנקנית בשני מעות כסף כדלמרי' במזיג (דף ג.) הרואיה שני כסף והנך שני כסף טעונין נעשין: **מלרפין שקלים לדרכונות.** בני העיר שמולחין שקליהם לירושלים מלרפין לותן ולוקחין מהן דרכונות (ג) טו"ה הוו זהובים טבועים דרכונות לין שאר זהב שם טבוע ומשקל שקלים (פ"ג ה"ג) מפרש טעמא שמא תיזול מרגליות כו' והוה הדין לכל שום כסף שמא יזול ומשלח הקדש מפסיד אלא טיבעא לן זיל: **ולרש הכסף.** דכר שים עליו צורה: ס"ג **רשיון פני** טו) [נמי] **רב יוסף אלא יציאת סיגה.** כסף סיגים אלא טבוע. (ד) **והיינו** (ו) בריית' דרב יוסף לאו לפרושי אלא לפיוטי: **מתני' אין פודין בכור אדם לא בעבדים כו'.** תע"ג למ"ד (דף מט:) בכסף (ה) : **ולא בשטרות.** שאם יש לו שטר על מכירו בה' סלעים ונתנו להן סיגבה אותו מוכ בפדיון בנו אינו פדוי: **ולא בקרקעות.** מפרש בגמרא: **כתב להן שהוא חייב** (ו) יז) **ליתן להן ה' סלעים.** משום פדיון בנו: **ובנו אינו פדוי.** כדלמרינן בגמרא [ע"ג] שמא יתמרו פודין בשטרות: **לפיכך.** לתמרן חייב ליתן לו ה' סלעים (ו) יח) אם רלה הכהן ליתנם ולהמזיכם לו בתחנה רשאי אבל תקנתא מחמיר ליכא: **יהיה לך ופדה תפדה.** כשיהיה לך הפדיון אז יהיה פדוי. והאי קרא לאתרן אתר ליה רחמנא: **גמ' מתני' פודין.** כסף ולא מידי אחרינא: **מיעט שטרות.** דלא תסיבי מידי: **תפדה חוב וכלב.** ותע"ג תפדה כתיב קודם לפרט חפ"ה דליכון ליה בכלב ופרט כדאמרינן לקמן: **שהוקשו לקרקעות.** והתנחלתם אותם וגו' (ויקרא כה): **קסבר** בלעז"ן: **הסירה.** קוץ: **מלכב.** עט (ח) : **ולמרינן.** במסכת קדושין (דף כח.): **דאמר קרא מיפנגי רבי דריש ללני ופרט.** ונתת באזנו חזר וכלב מה הפרט מפורש שם מתכת אף כל שם מתכת: **ורבי יוסי ב"ר יהודה דריש ליה ברבוי ומיעוטי.** ומאי רבי רבי כל מילי ט) **הלא.** היינו טעמא דדריש ריבוי ומיעוטי כדתנן תני' ר' ישמעאל בשילהי מלו טריפות (חולין מז.) כל מקום שנאמר במים במים ג' פעמים כלומר כל מקום שנאמר ג' כללות זו אלל זו ופרט אחריהן כגון הכא את תאכלו מכל אשר במים אשר לו סנפיר וקשקשת ופרט כתיב אחריהן פרט למה לי סנפיר וקשקשת במים דהיינו שתי כללות דמשמע דבכל מיס בעינן סנפיר וקשקשת ופרט כתיב אחריהן פרט למה לי סנפיר וקשקשת במים ובנחלים דמשמע בימים ובנחלים הם בעינן סנפיר וקשקשת אבל הגדילים במים מכונסין מיתאכלי אלא סנפיר וקשקשת אין זה כלל ופרט לא דייקינן ליה בכלל ופרט אלא מטילין הפרט בינייהו ודנין אותו ברבוי ומיעוטי והכא נמי ופדוי מבן חדש כלל ופרט כללות הממוכות זה לזה והפרט אחריו הלכך ברבוי ומיעוטי דרשינן להו: **ורבנן.** דדרשי להו בכללי ופרטי סברי כדאמרינן במערבא: **ולא בהקדשות.** פשיטא לאו דידיה נינהו אימא ולא

אימא ולא הקדשות בבל אלו. בפסחים (דף לה:) ובזהב (ב"מ נד.) מייתי גבי הקדש אחלוט על גבי קרקע אחינן פדויין מדכתיב ונתן הכסף וקס לו משמע דמהסוס קרא קא [ט] דרשי אבל אי אפשר לומר [כן] דבתיב בפרשת ומס נחלוט לה' מוכל ערכך יהיה בשקל הקדש כדפירש [יא] שם בקונטרס ולא תא מקראי דכתיב בהו דגבי הקדש אחלוט על גבי קרקע אחינן פדויין מדכתיב ונתן הכסף ולא

אמר עולא דבר תורה בנו פדוי לכשיתן. לכתורה משמע ברים הנותן (כתובות דף קפ.): לימתן לדעולת מלת לרים לקיש ויש ליישב למימתני' [ב] נמי קתני חייב ליתן לו ובנו מינו פדוי ויש לומר למתני' [ג] למתר מינו פדוי עד שיתן לו ואתי מתניתין למשמועי' למפלוגי לו וזקפס עליו במלוה לא הוה למילוה קנסוה חכמים הכהן וחזר והלוה לו ואם מחלט הכהן מינו פדוי עד שיתן:

אמר ליה לא גמרת ויהבת מידעם ביש עבדת. ויש לפרש מידעם לשון מתומה דמתרגמינן מידעם כלומר לא גמרת ויהבת מידעם ועוד יש לפרש כן מידעם ביש עבדת כלומר דבר רע עבדת [ד] דמתרגמי' דבר רע (מלכים ב ד) כל מידעם ביש ויש ספריס ללא כתוב בהו עבדת אלא מידעם ביש ומו לא כלומר דבר רע

הוא [ה] כלומר דין עסק ביש:

הלכך אין בנו פדוי. תימה מ"ש ממתנה על מנת להחזיר דלמרינן בפ"ק דקדושין (דף ו:) דבנו פדוי דמסיק בגולנו קני [ז] ו"ל דהכא רבי חניגא לא היה רוצה לזכות אלא במתנה גמורה דלמרינן התם לעשות [ח] מפני שנראה ככהן המסייע בניח הגרנות דלנפקא לן לעיל בפ' עד כמה (דף כו:) משום שנאמר שמתם (מת) בניח הלוי ומע"פ שמוחו שתם נתן לו [כיון] דלימכא לימירא למילתא ומין זה דבריס שבלב כמו זבין ולא לימקטריכא ליה לזוזי בפ' למנה (בכתובות דף נו.) ומיהו קשה תימה דכיון שהיו ר' טרפון ור' חניגא מחזירין כל שעה נמלאו משתיתים בניח הלוי שיפסידו שאר כהנים שלא יתנו אלא להם מפני שהם רגילים להחזיר וי"ל [ט] שמין הנותן יודע בשעה שנותן שם יחזירו לו ולא קניגא ליה שתתם בניח הלוי [י] למה לו שכמה מחזירין לניכין שבועה היתה [יא] גובה מכל נפי שבועה שגובין היורשין ושוב לא תגבה השתא מהן דהוו להו מטלטלי דיתמי ללא משתעבדי ושם גבו קרקע בחובת מניכים היא מוחזת וגובה חוטם מהם בשבועה כדין בעל חוב או שם פטרה מן השבועה גובה יב [יב] מלוה ולא משום ללדיהו הוי מלוה רלוי להשת לא משתמיט השתא שום חכם להעמידה כרבי דוקא ללא כ"ע נין לרבי נין לרבנן אית להו דמלוה מוחזקת היא לגבי כחובת חלמנה ושפילו לרבנן [יג] דלמרי מטלטלי לא משתעבדי לכחובה כלל אפילו מחייט נרשה מחוך המשנה זו דהכותב שהם מודיט [יד] דמלוין דיתמי משתעבדי לכחובה דהא ליכא למימר דר"מ היא ולהכי אית ליה להיהיל משנה דשייכא כחובת השתא במלוה אע"ג דהוי מטלטלי דיתמי חלא שר"ת מפרש שאפילו לר' מאיר מטלטלי דיתמי לא משתעבדי לכחובה ללא משכחת לה אפילו דוקא דעליה דקאי דפרק השתא שנפלו (כתובות דף פח: ושם ד"ה ר"מ) ללא [טו] משכחת שיפה ר"מ כחובה לגבות ממטלטלי דיתמי טפי מבעל חוב ליפכא מדרבנן שמגרעים כחה יותר מבעל חוב שלא לגבות ממטלטלי אפי' מיניה כדמשמע בפרק המומר בקדושין (דף סה:) גבי שנים שנתנו ממה"י ושתה וחבילה עמהם כו' והשתא דגבי ממטלטלי דנפלו קמי יבם בתמני' דהשתא שנפלו (כתובות ד' פ:) היינו משום דיבם בתקום בעל קמי וחשיב בהכי כמו מיניה כיון לתגבילה בית מחתת נשואי הבעל ונראה דבדרי ר"ת דלמ"ל שיהא יבם [טז] ק) מיניה מנלן לרבנן דר"מ ללא משתעבדי מטלטלי לכחובה אפילו מיניה ועוד דמ"ל אין ליורשים שכופה לניכין שבועה ולא היורשין גם כשיתנו ליורשין תגבה השתא דמשמע דמטלטלי דיתמי משתעבדי לכחובה סניפא ליה ועוד תיגם כחובת השתא אבל ב"ח מאי איכא למימר הא לא השכחן תנא דאית ליה דמטלטלי דיתמי משתעבדי לב"ח ללא על כרחין משום דמלוה מיגה ביד היורשין יפה כח השתא וב"ח טפי ממטלטלי אפי' דאי מחמרי בכחובה לא שייכי הכא כדפריטים בפוף השתא שנפלו (שם דף פב.) להא מוקמת דר' מאיר מיגה כאן כדפריטים דהוחיל והמלוה ביד מחריט לא הוית ממטלטלי [יז] דיתמי [יח] ומשם כן [יט] מוקמת דרבי נתן

ולא [א] הקדשות בכל אלו: כתב לכהן שהוא חייב לו חמשה סלעים חייב ליתן לו כו': [ב] אמר עולא דבר תורה בנו פדוי [לכשיתן] (ב) מ"ט אין בנו פדוי גזירה שמא יאמרו פודין בשטר [ג] תני תנא קמיה דרב נחמן בנו פדוי לכשיתן א"ל רב נחמן זו דברי רבי יוסי ברבי יהודה סתימתא ואמרי לה זו דברי רבי אלעזר ברבי שמעון סתימתא אבל חכמים אומרים אין בנו פדוי [ד] והלכתא אין בנו פדוי: לפיכך אם רצה הכהן ליתן לו במתנה רשאי: תניא להא דת"ר [ה] נתנו לעשרה כהנים בבת אחת יצא בזה אחר זה יצא נטלו [ו] והחזירו לו יצא וכך היה מנהגו של רבי טרפון שהיה נוטל ומחזיר וכששמעו חכמים בדבר אמרו קיים זה הלכה זו הלכה זו ותו לא אלא קיים זה אף הלכה זו רבי חנינא הוה רגיל ושקיל ומהדר חזייה להההוא גברא דהוה קא אזיל ואתי קמיה אמר ליה לא גמרת ויהיבת מידעם [ז] ביש [ח] הילכך אין [ט] בנו פדוי: המפריש פדיון בנו ואבד חייב באחריותו: מנלן א"ר שמעון בן לקיש אתיא [י] ערך [יא] ערך מערכין רב דימי א"ר יונתן [יב] וכל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם [יג] וריקם מעולת ראייה מה עולת ראייה חייב באחריותו אף פדיון הבן חייב באחריותו מתקיף לה רב פפא קרא לקרא אלא א"ר פפא הא כדקתני טעמא [יד] יהיה לך אך פדה תפדה וכי איתמר דריש לקיש ארישא איתמר [טו] מת לאחר שלשים יום אע"פ שלא נתן יתן מנא לן א"ר שמעון בן לקיש אתיא ערך ערך מערכין רב דימי א"ר יונתן וכל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם מה להלן [טז] יורשין חייבין אף כאן יורשין חייבין: **מתני'** [יז] הבכור נוטל פי שנים בנכסי האב ואינו נוטל פי שנים בנכסי האם ואינו נוטל (ג) [יח] בשבח ולא [יט] בראוי בכמוחזק ולא

ולא בראוי בכמוחזק ולא האשה בכתובתה. גפ' יש נוחלין

(ג"ג דף קכה:) פסקינן הלכתא לתין הבכור נוטל פי שנים במלוה בין שגבו [יא] מעות בין שלא גבו מעות ומתוך כך נרשה לתינו גובה כמובה במלוה כלתנן הכא [יב] תין לה נרשוי [יג] אבל רבי פירש לתע"פ שהורע כח הבעל ובכור לענין מלוה לחשבינן ליה לגבייתו לשוי לגבי כתובת השם מיהא תשבינן מוחזק ושם גובה כתובתה ממלוה כלתנן בכתובות בהכותב (דף פד.) מי שמת והניח השם וב"ח ויורשים ויש לו מלוה ופקדון ניד לתריס ר"ט לומר יגמנו לכובל שבהן ר"ע לומר יגמן ליורשים שכופה לניכין שבועה ותין היורשין לניכין שבועה חלמת חפילו לר"ע תם לא שלניכה שבועה היתה [יג] גובה לבל לפי שלניכה שבועה גובין היורשין ושוב לא תגבה השתא מהן דהוו להו מטלטלי דיתמי ללא משתעבדי ושם גבו קרקע בחובת מניכים היא מוחזת וגובה חוטם מהם בשבועה כדין בעל חוב או שם פטרה מן השבועה גובה יב [יב] מלוה ולא משום ללדיהו הוי מלוה רלוי להשת לא משתמיט השתא שום חכם להעמידה כרבי דוקא ללא כ"ע נין לרבי נין לרבנן אית להו דמלוה מוחזקת היא לגבי כחובת חלמנה ושפילו לרבנן [יג] דלמרי מטלטלי לא משתעבדי לכחובה כלל אפילו מחייט נרשה מחוך המשנה זו דהכותב שהם מודיט [יד] דמלוין דיתמי משתעבדי לכחובה דהא ליכא למימר דר"מ היא ולהכי אית ליה להיהיל משנה דשייכא כחובת השתא במלוה אע"ג דהוי מטלטלי דיתמי חלא שר"ת מפרש שאפילו לר' מאיר מטלטלי דיתמי לא משתעבדי לכחובה ללא משכחת לה אפילו דוקא דעליה דקאי דפרק השתא שנפלו (כתובות דף פח: ושם ד"ה ר"מ) ללא [טו] משכחת שיפה ר"מ כחובה לגבות ממטלטלי דיתמי טפי מבעל חוב ליפכא מדרבנן שמגרעים כחה יותר מבעל חוב שלא לגבות ממטלטלי אפי' מיניה כדמשמע בפרק המומר בקדושין (דף סה:) גבי שנים שנתנו ממה"י ושתה וחבילה עמהם כו' והשתא דגבי ממטלטלי דנפלו קמי יבם בתמני' דהשתא שנפלו (כתובות ד' פ:) היינו משום דיבם בתקום בעל קמי וחשיב בהכי כמו מיניה כיון לתגבילה בית מחתת נשואי הבעל ונראה דבדרי ר"ת דלמ"ל שיהא יבם [טז] ק) מיניה מנלן לרבנן דר"מ ללא משתעבדי מטלטלי לכחובה אפילו מיניה ועוד דמ"ל אין ליורשין שכופה לניכין שבועה ולא היורשין גם כשיתנו ליורשין תגבה השתא דמשמע דמטלטלי דיתמי משתעבדי לכחובה סניפא ליה ועוד תיגם כחובת השתא אבל ב"ח מאי איכא למימר הא לא השכחן תנא דאית ליה דמטלטלי דיתמי משתעבדי לב"ח ללא על כרחין משום דמלוה מיגה ביד היורשין יפה כח השתא וב"ח טפי ממטלטלי אפי' דאי מחמרי בכחובה לא שייכי הכא כדפריטים בפוף השתא שנפלו (שם דף פב.) להא מוקמת דר' מאיר מיגה כאן כדפריטים דהוחיל והמלוה ביד מחריט לא הוית ממטלטלי [יז] דיתמי [יח] ומשם כן [יט] מוקמת דרבי נתן

חמם סלעים והלך לו: **נוח אחר זה.** [ג] ולכהן אחר [ה] הכי תניא בתוספתא [ו]. יכול: **נטלן.** הכהן והחזירן לו יכול: ר' **טרפון.** כהן היה: ר' **חניגא.** כהן היה: **חוזל** [ז](ד) **ויפיב קמיה.** כדי שירלמו מהלך ובא לפניו ויחזיר לו חמם סלעים שנתן בנו [ח]: **א"ל לא גמרת** [ט] **ונתת.** נתיבה גמורה חלא כדי שתחזירם לך: **מידעם ניש עבדת.** דבר רע עשית הלכך אין נתך פדוי מם מחזירם [י]. לשון אחר אפילו לא תחזירם אין נתך פדוי: **מנלן.** דחייב בתחריותו. ומ"ג דקא נסיב קרא בתמניתין קרבני מנלן ולקמן פריך ליה רב פפא: **אפיא ערך ערך.** כתיב הכא בבכור (במדבר יח) ופדויו מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא: במדבר יח טז

1. ופדויו מבן חדש תפדה
2. וחשב לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היובל ונתן את הערכך ביום ההוא קדש ליי:
במדבר כז כג
3. ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם: שמות לד כ
4. את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: שמות כג טו
5. כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליי באדם ובבהמה יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה: במדבר יח טו

הגהות הב"ח

(ג) גמ' ומ"ט אין נו: (ב) שם הילכך אין בנך פדוי: (ג) שם כמתנה ואינו נוטל פי שנים בנכסי: (ד) רש"י ד"ה מה חזל ואתי קמיה וכו' שנתן לו בעד בנו: (ה) ד"ה מה עולא וכו' אבל מלא ילפו פני ריקם דכתי: (ו) ד"ה נטלו והחזירן לו: (ז) ד"ה מה חזל ואתי קמיה וכו' שנתן לו בעד בנו: (ח) ד"ה מה עולא וכו' אבל מלא ילפו פני ריקם דכתי: (ט) ד"ה נטלו והחזירן לו: (י) ד"ה מה חזל ואתי קמיה וכו' שנתן לו בעד בנו: (יא) ד"ה מה עולא וכו' אבל מלא ילפו פני ריקם דכתי: (יב) ומתורת כהנים יכול

מוסף רש"י

שמא יאמרו פודין בשטר. בשטרי חוב שיש לו על אחר ומכרו לכהן בפדיונו, דאתי למימר מה לי הלי שטרלא ומה לי הלי שטרלא, ולתן תנן פודין לא בשבדים ולא בשטרות ולא בקרקעות (כתובות קב.).

שיטה מקובצת

(ב) בשטר וכן אמר רב ששת בנו פדוי לכשיתן תני: (ג) נטלו וההזירן לו: (ד) זה שחלק להן הס"ד ומה"ד נטלן והשאר נמחק: (ה) אזיל ואתא קמיה: (ו) גמרת וייהבת נתינה: (ז) אחזירם לך ל"א: (ח) גרעה מנדר דתנן מת או נגנב חייב באחריותו דכמאן: (ט) יראו פני דבכור: (י) חייבין דחובה היא וגבי עולת כו': והשאר נמחק: (יא) שמין את הנכסים מה היו שוין: (יב) מעות כמה ששוה: (יג) דמתני' היא דקתני חייב: (יד) לדחות דה"א אין בנו פדוי דקתני היינו עד: (טו) כדתרגמי' כל דבר: (טז) הוא כמו דין: (יז) קני לבר מקידושין וכ"ש זה האיש שלא התנה אלא שבלבו היה שיחזיר לו: (יח) לעשות כן מפני: (יט) לו ולא פירש על מנת כן: לו מכל מקום איכא היכירא: (יא) וי"ל כיון שאין: (יב) הלוי ולאחר שהולך לדרכו ואינו עושה כמצפה שיחזור לו מה לנו: (יג) שגבו קרקע בין שגבו מעות ומתוך כך היה נראה דאשה אינה גובה: (יד) הכא דאין לה בראוי אבל ר"י פירש: (טו) גובה אותם מהן: (טז) גובה ממלוה שביד אחרים אפילו לר' עקיבא כאבא שאול בן אימא מרים ואין לומר דמתני' דהכותב אתיא כר' דחשיב מלוה מוחזק בפ' יש נוחלין אבל לרבנן לא משום: (יז) לרבנן דר' מאיר: (יח) מסתבר שמיפה ר' מאיר כח כתובה: (יט) יבם כמו מיניה: (כ) כן אין כאן חומרא דר"מ וגם חומרא דר' נתן:

ולא האשה בכתובתה. לא בשבח שהשביחו אם אינם שוין בשעת מיתת בעלה כדי שיעור כתובה ואע"פ שהשביחו אינה נוטלת אלא כמה שהיו שוין ולא ברווי כמומחק: **ולא הבנות.** שהיה מקבל עליו לזון את בתה שהיה לה מאיש אחר ממש אעפ"י שאינה לפחות מן הראוי ומיתתו גרמה לה שתפחת כתובתה: **אבל אין נוטלין.** לא בשבח שהשביחו אם אינם שוין ולא ברווי: **ולא היכס.** שנוטל פי שנים מלקו וחלק המת שהיכס את אשתו לינו נוטל [בחלק] לחמי לא בשבח ולא ברווי: **וכולן אין נוטלים כו'.** מפרש בגמ' [ע"ג] למאי נקיט ליה: **גמ' כי הוה רחמיה עלוה ולו מפקע הכלוה.** משמע לחלידיה קאי כלומר בנכסיו משפט הכלוה ולא בנכסי אשתו: **ו.** לא בשבח נמי נעשה בעל חוב. שהלוה לחבירו מעות ומכר לוה הנכסים והשביחום לקומות טוב בעל חוב הגוף והשבח והך אשה נמי בעלת חוב היא: **מקולי כתובה.** זה אחד מקולי כתובה: **בכור קרייה רחמנא.** והיה הכבור לשה תלת) ומוקמינן ביבמות (דף כד.) לייבס בגדול: **יקום על שם אחיו.** והיינו לגחלה כלאחר בימות (שם:) בכור קרייה רחמנא ודינו בכור דמיתה ולא יטול ברווי ובשבח בין מיתת לייבום: **והרי קס.** משמע שנשא אשת אחיו כמו[ט] פי שנים בנכסים ברשותו וכו משנה ברשותו [ד] אשתו ונוטל פי שנים לף בשבח: קרקע בין גבו מעות למלוה לא חשיבא רווי לגבי כתובה אלא כדפריש ובללו האי מתני' להכותב (שם דף פד.). שהוכחתי ממנה למלוה מוחזק [ה] לגבי כתובה אשה כתובתה ממלוה יתומים בזמה"ז אפי' גבו מעות מכח תקנת הגאונים לכיון דעשו מטלטלי כמקרקעי ה"ל מטלטלי שגבו יתומים בחוב לחייסם משועבדים לגבות חובו לחייסם [ו] מדר' נתן דמה"ט חשבינן ליה לקרקע שגבו יתומים [ז] (חשובין) משועבדים מה"ט כאילו חייסם גבתן מחיים ולהכי ליכא למימר דליהוי רווי לענין כתובה כמו לשאר דבריס שיהו קשה מ"מ הוו תרי חומרי בכתובה הגאונים שתקנו אשה ממטלטלי דיתמי [ח] ואי טעון שתגבה אשה אפי' ממלוה שגבו היתומים מעות מדר' נתן [ט] ול"ל לגמרי עשו הגאונים כמקרקעי ועוד שלר"ת שאומר שתקנת הגאונים לחורייתא אינם תרי חומרי כלל ואע"פ שאמרתי כי גם בלא מיגו יתכן לומר דמלוה דיתמי משתעבדי מכח פלוגתא דר"ת ור"ע בלאו הכי משתעבדי מכח תקנת הגאונים חזרני לומר דמתקנות הגאונים אין: [י] אך מ"מ יש: [יא] בעליהן. לשון רבי: [יב] חשיב הכא בעל: [יג] בא לשבח ונראה דכמו שאין הבעל כר' נוטל במלוה אשתו אפי': [יד] לרבנן דרבי אי ההוה: [טו] נוחלין דלא צריך התם לאוקמה בגרושה משום: [טז] יש פסוקים בחלפי מהדדי: [יז] שאם היו

ולא האשה אבכתובתה [ב] ולא הבנות במזונותיהן [ג] ולא (את) [ד] היבם וכולם אין נוטלין בשבח ולא ברווי כבמומחק: **גמ'** מ"ט [ג] אמר קרא [ו] ולו משפט הבכורה לאיש ואין משפט הבכורה לאשה ואינו נוטל בשבח דכתיב בכל אשר ימצא לו ולא ברווי כבמומחק דכתיב בכל אשר ימצא לו ולא האשה בכתובתה אינו והאמר שמואל [ז] בעל חוב גובה את השבח א"ר אבא [ז] מקולי כתובה שנו כאן: מ"ט תנאי כתובה דמי: ולא (את) היבם: מ"ט בכור קרייה רחמנא אמר אביי ל"ש אלא בשבח ששבחו נכסים בין מיתה ליבום אבל [ט] דבין יבום לחלוקה שקיל מ"ט [ז] יקום על שם אחיו המת אמר רחמנא והרי קם רבא אמר אפי' [י] דבין יבום לחלוקה נמי לא שקיל מ"ט כבכור מה בכור אין לו קודם חלוקה אף יבם נמי אין לו קודם חלוקה: וכולם אין נוטלין בשבח: לאיתויי

ממנה למלוה מוחזק [ט] לגבי כתובה גובה אשה כתובתה ממלוה יתומים זמה"ז אפי' גבו מעות מכח תקנת הגאונים לכיון דעשו מטלטלי כמקרקעי ה"ל מטלטלי שגבו יתומים בחוב אביהם משועבדים לגבות חובו לחייסם [י] מדר' נתן דמה"ט חשבינן ליה לקרקע שגבו יתומים [יא] (חשובין) משועבדים מה"ט כאילו חייסם גבתן מחיים ולהכי ליכא למימר דליהוי רווי לענין כתובה כמו לשאר דבריס שיהו קשה מ"מ הוו תרי חומרי בכתובה הגאונים שתקנו אשה ממטלטלי דיתמי [יב] ואי טעון שתגבה אשה אפי' ממלוה שגבו היתומים מעות מדר' נתן [יג] ול"ל לגמרי עשו הגאונים כמקרקעי ועוד שלר"ת שאומר שתקנת הגאונים לחורייתא אינם תרי חומרי כלל ואע"פ שאמרתי כי גם בלא מיגו יתכן לומר דמלוה דיתמי משתעבדי מכח תקנת הגאונים חזרני לומר דמתקנות הגאונים אין: [יד] אך מ"מ יש: [טו] בעליהן. לשון רבי: [טז] חשיב הכא בעל: [יז] בא לשבח ונראה דכמו שאין הבעל כר' נוטל במלוה אשתו אפי': [יח] לרבנן דרבי אי ההוה: [יט] נוחלין דלא צריך התם לאוקמה בגרושה משום: [כ] יש פסוקים בחלפי מהדדי: [כא] שאם היו

ונתן מין כתן דהא מילתיה דר"ט לחמר יתנו לכותב שבשם ור"ע נמי היה מודה ליה מי לאו טעמא דכותן לריכין שבועה ואין היורשין לריכין שבועה [ט] ומסתבר לחתיה [י] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [יא] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [יב] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [יג] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [יד] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [טו] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [טז] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [יז] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [יח] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [יט] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [כ] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [כא] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [כב] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [כג] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [כד] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [כה] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [כו] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [כז] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [כח] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [כט] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [ל] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [לא] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [לב] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [לג] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [לד] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [לה] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [לו] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [לז] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [לח] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [לט] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [מ] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [מא] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [מב] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [מג] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [מד] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [מה] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [מו] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [מז] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [מח] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [מט] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [נ] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [נא] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [נב] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [נג] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [נד] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [נה] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [נו] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [נז] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [נח] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [נט] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [ס] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [סא] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [סב] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [סג] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [סד] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [סה] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [סו] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [סז] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [סח] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [סט] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [ע] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [עא] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [עב] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [עג] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [עד] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [עה] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [עו] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [עז] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [עח] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [עט] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [פ] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [פא] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [פב] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [פג] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [פד] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [פה] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [פו] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [פז] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [פח] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [פט] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [צ] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [צא] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [צב] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [צג] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [צד] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [צה] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [צו] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [צז] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [צח] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [צט] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [ק] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קא] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קב] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קג] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קד] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קה] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קו] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קז] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קח] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קט] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קי] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קיא] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קיב] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קיג] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קיד] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קטו] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קטז] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קיז] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קיח] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קיט] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קכ] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קכא] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קכב] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קכג] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קכד] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קכה] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קכו] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קכז] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קכח] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קכט] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קל] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קלא] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קלב] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קלג] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קלד] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קלה] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קלו] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קלז] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קלח] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קלט] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קמ] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קמא] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קמב] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קמג] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קמד] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קמה] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קמו] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קמז] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קמח] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קמט] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קנ] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קנא] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קנב] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קנג] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קנד] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קנה] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קנו] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קנז] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קנח] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קנט] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קס] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קסא] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קסב] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קסג] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח שבועה ואין היורשין לריכין שבועה ומסתבר לחתיה [קסד] לפי' כרבנן דפליגי אר' נתן והיינו טעמא דלא אייכא דר' נתן לפי שלא היה ממון זה ביד היתומים מעולם אלא עכשיו בתין ליטול מכח ירושה ועדיין לא בא לידם [קסה] להכי מודו ליה לרבנן לר' נתן אינהו לגבות מכח